

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Κ. ΔΑΝΑΣΣΗΣ-ΑΦΕΝΤΑΚΗΣ

Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικῆς
καὶ Ψυχολογίας

Ἀείμνηστε φίλε καὶ Συνάδελφε!

Εἶναι πραγματικά δυσαναπλήρωτο τὸ κενὸ ποῦ μᾶς κληροδότησε ὁ ἀδόκνητος χαμὸς τῆς φιλοσοφικῆς σου ὑπαρξῆς. Τὸ Τμήμα Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικῆς καὶ Ψυχολογίας μὲ εἰλικρινῇ συντριβὴ καὶ βαθιὰ ὀδύνη ἀποχαιρετᾷ σήμερα τὸν ἄνδρα ποῦ ἐτίμησε μὲ τὴν πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἐνέργειά του τὸ Πανεπιστήμιο καὶ τὰ φιλοσοφικά γράμματα. Τὸ Τμήμα αὐτὸ Σὲ ἀγάπησε, Θεόφιλε, καὶ σήμερα θρηνεῖ ὀλόκληρο τὸν πρόωρο χαμὸ Σου, γιατί εἶναι ὁ ἐπιστημονικὸς χώρος, τὸν ὁποῖο ἀγάπησες καὶ ἐσὺ καὶ στὸν ὁποῖο ἐργάστηκες σκληρὰ μὲ συνέπεια καὶ ἀπόδοση τόσο στὴν ἔρευνα ὅσο καὶ στὴ διδασκαλία. Στιβαρὰ καταρτισμένους φιλοσοφικά διδάσκαλους, ὑπεύθυνος, σοβαρὸς, δίκαιος, αὐστηρὸς καὶ ἄψογος στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του, ὁ Θεόφιλος Βέικος στερεῖ μὲ τὴν ἀπουσία του τὸ Πανεπιστήμιο ἀπὸ μιὰ ἀξιόλογη καὶ ἀξιότιμη ἐπιστημονικὴ μονάδα.

Οἱ συνάδελφοί Σου, ἀείμνηστε συνάδελφε, θὰ ἐνθυμοῦνται γιὰ πάντα τὴν ἐπιστημονοσύνη καὶ τὸ ἦθος Σου. Ὑπῆρξες ἓνας γνήσιος καὶ ἀκέραιος ἐπιστήμονας. Ἦσουν κάτοχος, σὲ ὑψηλὸ βαθμὸ, τῆς φιλοσοφικῆς γνώσης καὶ μὲ δεξιότητες χειρίζουσιν τὴν ἐπιστημονικὴ μέθοδο. Καὶ τὰ δύο ἦταν κατὰδῃλα στὸν τρόπο ποῦ ἔγραφες καὶ στὸν τρόπο ποῦ ὁμιλοῦσες. Πειθαρχία, ἀκρίβεια, τάξη, ρυθμὸς, ἐπιχειρήματα, ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα ὅλης αὐτῆς τῆς ὀργάνωσης. Καὶ χαρακτηρίζε τὸ βίον, τὴ δράση καὶ τὴν παρουσία Σου στὴν Κοινωνία καὶ στὸ Πανεπιστήμιο ἐνεργητικὰ καὶ γόνιμα.

Ἀκόμη σπανιότερα συναντᾷ κανεὶς σήμερα τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἠθικοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ἦθος Σου, Θεόφιλε, μὲ τὴν κοινωνικὴ καὶ δημοκρατικὴ του διάσταση, ἡ ἀνθρωπιά Σου, ἔφεραν τὰ σημάδια τοῦ μόνιμου καὶ τοῦ σταθεροῦ. Ἐκείνης δηλαδὴ τῆς ἀμετακίνητης αἰδιότητος ποῦ ὑψώνει τὰ ἀνθρώπινα ἐνεργήματα στὴν περιοχὴ τοῦ κλασσικοῦ. Τὶς πράξεις Σου, στὴν καθημερινὴ Σου ζωὴ καὶ στὴν ὑπεύθυνη δράση Σου, τίς σημάδευε ἡ ἰσορροπία, ἡ βεβαιότητα, ἡ ἀκεραιότητα, ἡ γαλήνη, καὶ ἡ διαύγεια. Τὸ σπασμαδικὸ καὶ ἡ βιασύνη, ἡ ἀκαθοριστία καὶ τὸ ἀμφίσημο, ἡ διπλωματικὴ εὐελιξία, ἡ νομοτυπὴ κοινωνικότητα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ σχῆμα τῆς σύμβασης στὴν πράξη, ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἐγγυηθεῖ τὴ γνήσια ποιότητα τοῦ ἐσωτερικοῦ εἶναι, ἦταν παντελῶς ἄγνωστα στὴν προσωπικότητά Σου.

Ἀκόμη, Θεόφιλε, ὁ ὁμιλῶν θὰ στερηθεῖ, κατὰ τίς συνεδριάσεις μας, ὅχι μόνο τὸν ἀπλό, ἀλλὰ γόνιμο καὶ μεστὸ σὲ ἐπιχειρήματα λόγον Σου, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸν ἀντίλογον, στίς σημερινὲς κρίσεις καὶ πάλι περιόδους τῆς

συνεργασίας μας. 'Ο 'Αντίλογος που —πολλές φορές— κλόνιζε τὴν ἀντικειμενικότητα τῶν κατὰ συνθήκη ἀποφάσεων. Τώρα θὰ εἶναι ὅλα πιδ φτωχά, πιδ καθημερινὰ καὶ πιδ πεζά!

Ἀγαπητὲ συνάδελφε, οἱ καθηγητὲς τῆς φιλοσοφίας κ.κ. Μουτσόπουλος, Κούτρας καὶ Δημητρακόπουλος θὰ ἐκφωνήσουν τὸν πρέποντα λόγο· ἐγὼ ὡς Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Φ.Π.Ψ., Σὲ ἀποχαιρετῶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν συναδέλφων, ὅλου τοῦ Διοικητικοῦ προσωπικοῦ καὶ ὅλων τῶν φοιτητῶν μας καὶ καταθέτω ἐκ μέρους ὅλων δάφνινο στεφάνι ἐπὶ τῆς σοροῦ Σου, ὑποσχόμενος ὅτι θὰ διατηρήσουμε στὴ μνήμη μας γιὰ πάντα τὴν ὠραία προσωπικότητά Σου, ποὺ θὰ εἶναι καὶ ἡ πιδ ὠραία ἀνάμνηση στὴν καλὴ γυναίκα Σου, τὴ Χριστίνα, στὰ καλά Σου τὰ παιδιά, καὶ σὲ ὅλους ἐμᾶς.

Αἰωνία Σου ἡ μνήμη!

